

2018 0510 SahW Molenhoek – Wolfsberg

Het is 9.30 uur als ik met mijn fietsmaatjes station Molenhoek nader. In het wachthokje zie ik al bekende pelgrims staan. Heerlijk iedereen weer te zien. Pelgrimsknuffels worden uitgewisseld, namen op de lijst afgevinkt. En dan.....gaat mijn telefoon.....weg werkzaamheden en omleidingen zorgen bij de met de auto komende pelgrims voor veel vertragingen.

Op 5 na is om 10.10 u de groep compleet. Maria gaat met de groep vast op weg naar de eerste rustpauze. Met een klein groepje wachten we op de verlate Pelgrims. Eentje is er direct naar het Zwaantje gedirigeerd en na een klein uurtje zien we elkaar allemaal bij het Zwaantje.

Wat voelt dit onwijs goed. Vanaf februari ben ik aan het vertellen geweest over deze unieke 2-daagse in het grote Santiago aan het Wad project. Dat we hier nu met 38 super enthousiaste Pelgrims op pad gaan geeft mij een enorme bak energie.

Ik ga iedereen langs met Pelgrimspaspoort en stempel. Zo nu kunnen we echt op pad! Tijdens mijn stempelronde krijg ik nog een aandenken aan mijn Bollenstreek tochten. Ik heb daar serieus 100 km mee gewandeld. En ik krijg een ponsje met de afbeelding van een Pelgrim. Wat lief. Dank je wel Marijke. Tijd voor koffie en taart gun ik mezelf nauwelijks. Ik word dan ook in mijn kraagje gevat en naar een stoel gebracht. Zo, nu eerst zitten en eten.

Zo'n lange sliert Pelgrims door het landschap te zien voortbewegen. Het doet wat met me. Als iemand me in februari verteld zou hebben dat we hier nu met z'n allen zouden lopen had ik het niet geloofd. Wat is dit mooi. In zo'n kort tijdsbestek zo'n mooie groep mensen bij elkaar weten te krijgen. Er wordt gelachen, gepraat, gelopen, in allerlei wisselende samenstellingen. De bourdon verhuist van schouder naar schouder. En heel soms gaat de voorhoede even de verkeerde kant op. Dan lopen ineens de achterblijvers vooraan. Superhandige manier om de groep weer bij elkaar te krijgen. Het landschap is hier zo mooi. Alle voorjaarsbloeiers staan in hun uitbundige kleurenpracht. De geuren en kleuren, de eindeloze verten met Zo onmiskenbaar fris en

frisgroene glooiende weiden. De daarboven de strakblauwe lucht. fruitig voorjaar.

zebra-pad. Hilarisch geschoten.

Vlak voor we het Reichswald in gaan komen we langs een tuin met een wel heel creatieve eigenaar. Hij heeft allerlei beesten gemaakt van waardeloos materiaal. Dit is recycling op z'n mooist. De woordspelingen die hij erbij gezet heeft getuigen van niet alleen creatief zijn met materialen maar ook met woorden. De uitlaat-hond, de duikbril-slang, de knalpot-vis, de om te zien. Er worden hier heel wat plaatjes

Even later zitten we op het terras bij Merlijn. Enorme grote kippen en hanen lopen trots over het terras. In de volières nog veel meer pluimvee. In de weides eromheen, schapen, kippen, en paarden. Het is één grote beestenboel. Geweldig leuk om hier een lange pauze

te houden. We krijgen een drankje aangeboden van het genootschap en verorberen onze meegebrachte lunch. De kippen en de haan pikken ook hun graantje ervan mee.

We lopen door het Reichswald, het is recht toe recht aan. Ik ben helemaal verbaasd als we in Frasselt ineens vanaf de andere kant het stadje binnen komen. Zo hadden we hem niet voorgelopen. Waar is het dan mis gegaan? Ik krijg het niet gereproduceerd. Na deze extra inspanning smaakt de koffie en het bier des te beter. In het restaurant wordt er weer druk gestempeld in de Pelgrimspaspoorten.

Het lijkt wel of hier nog veel fanatieker gestempeld wordt dan in Spanje. Het is een fenomeen waar ik nog wel even aan moet

wennen.

Het laatste stuk naar de Pelgrimsherberg gaat voorspoedig. Rond 17.00 uur zijn we er, de fietsers zijn er ook net, hebben een fantastische fietsdag beleefd. Het was een klein maar zeer gezellig groepje fietsers. De gastvrouw van de Wolfsberg ontvangt en begeleidt ons naar onze kamers. We hebben een hele vleugel tot onze beschikking. Zowel de begane grond als de benedenverdieping zijn voor ons. Met een beetje goede wil, wat passen en meten, heeft iedereen uiteindelijk een bed. Het beddengoed ligt beneden in de beddengoed kooi. Het is een heen en weer geloop van jewelste. Een hoop gelach, iedereen praat door elkaar heen. Gaat even buurten in de andere kamers, douchen, of

gewoon lekker relaxen buiten in de zon. Het is echt alsof we in Spanje in een herberg zijn. Ieder doet zijn of haar dingetje. Gaat het gesprek aan met een medepelgrim. Geniet en ontspant.

Om 18 uur worden we aan tafel verwacht en krijgen we een heerlijke Pelgrimsmaaltijd. Bloemkool, worteltjes, broccoli, kipschnitzel, rijst en saus. Met alle vegetarische, lactose- en glutenvrije wensen is rekening gehouden. Complimenten voor het keukenpersoneel. Wij hebben alles keurig doorgegeven en zagen op een gegeven moment door alle bomen het bos niet meer. Er kwam voor ons gevoel steeds weer een andere variant uit de hoge hoed rollen. Bij de Wolfsberg deden ze er niet moeilijk over. Het kon allemaal geregeld worden. Echt super.

Na het eten ging ieder zijn eigen gangetje. De meeste pelgrims doken wel op in de zaal bij de drankjes. De laatste t-shirts die ik nog had vonden snel een eigenaar. Maandag meteen maar weer een nieuwe bestelling plaatsen. Superleuk dat ik deze avond hoorde dat de donderdag in de 4daagse Witte Donderdag genoemd wordt. Pelgrims die meelopen op de 3^e Vierdaagse dag in 2018.....Trek jullie witte Santiago aan het Wad shirt aan! Laat jullie zien.

Het is een hele gezellige avond geweest. Veel camino verhalen gehoord. Veel ideeën opgedaan. Er is geen camino hetzelfde. Zoveel pelgrims, zoveel camino's lijkt het. Camino's worden in alle richtingen gelopen. De mees ultieme vorm is natuurlijk van huis naar Santiago de Compostela, de ultra korte is de laatste 100 km tot aan Santiago. Maar daartussenin zitten werkelijk alle varianten die er maar

mogelijk zijn. Fascinerend om ieder over zijn of haar camino te horen vertellen. Iedereen is er vol van. Een camino doet iets met je. Hij pakt je, grijpt je, en laat je niet meer los.

Het is al na 12 -en als de laatste Pelgrim zijn bed op zoekt. Rust daalt over de Wolfsberg. Iedereen is naar dromenland vertrokken. Moe en voldaan na de eerste wandeldag. Wat hebben we genoten, van de wandeling, van elkaar, de mooie verhalen, de geweldige pauze's, de pelgrimsmaaltijd, en natuurlijk van de superbedden in de Wolfsberg.

Slaap lekker allemaal.
Droom zacht.
Tot morgen.

